

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

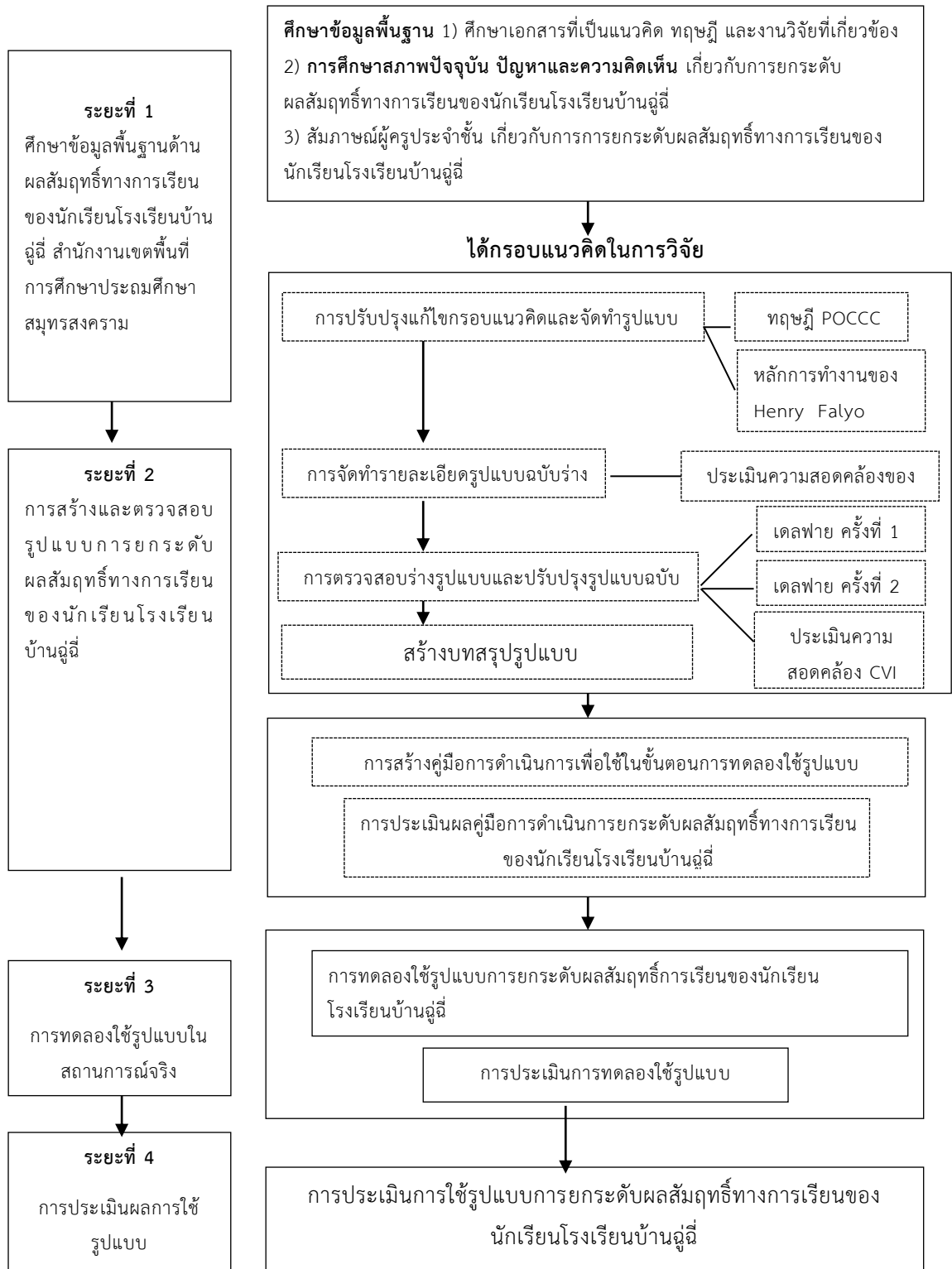
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหรือเชิงบรรยาย(Descriptive Research) เรื่องการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ขั้นที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ขั้นที่ 4 การประเมินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ภาพที่ 5 กระบวนการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

รายละเอียดดำเนินงานในแต่ละขั้นมีดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพปัจจุบันและข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งมีการดำเนินการ ดังนี้

1.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นขั้นตอนการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ประกอบด้วย

1.1.1 การศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในประเด็นเกี่ยวกับ 1) แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและหลักการในการพัฒนารูปแบบ 2) แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนางานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แนวคิดการบริหารงานแบบอองรี ฟาโยและทฤษฎี POCCC 4) บริบทโรงเรียนบ้านคูฉี

1.1.2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความคิดเห็น เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบสภาพปัจจุบัน ปัญหาและด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และการรวบรวมข้อมูลการวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่เป็นครูประจำชั้นและสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือในการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน

บ้านคู่มือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีกรอบการสัมภาษณ์สำคัญ 3 ประการ ประกอบด้วย 1) สภาพการดำเนินงาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ 2) ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน 3) แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์แต่ละประเด็นและสรุปจากกรอบการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็น ดังนี้ 1) สภาพปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ 2) แนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ความเป็นไปได้ของการใช้แนวคิดแบบองรีฟาโยและทฤษฎี POCCC ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 การปรับปรุงแก้ไขกรอบแนวคิดและจัดทำรูปแบบฉบับร่าง

วัตถุประสงค์สำคัญในขั้นตอนนี้ คือ 1) การนำเอาผลจากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาสภาพและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ มาปรับปรุงกรอบแนวคิดของรูปแบบ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และเห็นการเชื่อมโยงแนวคิดเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ องค์ประกอบของรูปแบบ กระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ 2) การหาวิธีการพัฒนางาน แบบ POCCC และการพัฒนาครูโดยใช้หลักการบริหารงาน 14 ประการขององรี ฟาโย โดยการระดมความคิด อภิปรายผลของผู้ให้ข้อมูล เพื่อการร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ

1.2.1 การพัฒนางานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบ POCCC

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่สอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน การดำเนินการระยะนี้ใช้กระบวนการระดมความคิดและอภิปรายผล โดยนำเทคนิคการปรับปรุงงานแบบ POCCC มาดำเนินการ ในวันอังคารที่ 17 กรกฎาคม 2561 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านคู่มือ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) ผู้วิจัยอธิบายหลักการปรับปรุงงานแบบ POCCC (P – Planning : การวางแผน, O – Organizing : การจัดการองค์กร, C – Commanding : การบังคับบัญชาสั่งการ, C – Coordination : การควบคุม) ให้ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจในหลักการ แนวคิด และนำประเด็นหลักการตามเอกสารประกอบการวิจัย ที่มอบให้ผู้ให้ข้อมูลศึกษาคนละ 1 ชุด เพื่อระดมความคิด และอภิปรายผล

รวมถึงรับฟังความคิดเห็น ตามรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบ ทีละประเด็น และร่วมกันวิเคราะห์ สังเคราะห์ระบบงานและการบริหารงานวิชาการเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่อี่ และหาแนวทางแก้ปัญหาอุปสรรคให้บรรลุจุดหมาย เพื่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ร่างรูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่อี่ ในส่วนของระบบงานและกลไก แนวคำถาม เทป บันทึกลเสียง และกล้องถ่ายรูป

3) การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากการระดมความคิด เพื่อ หาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่อี่ ตามรูปแบบ POCCC ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิดจัดระบบ ถอดเทปบันทึกเสียง จัดพิมพ์ข้อมูล และ วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อความซ้ำกันหรือคล้ายกัน รวบรวมเป็นข้อมูลที่อยู่ในกลุ่มความหมายเดียวกัน ไว้ในที่เดียวกัน แล้วประมวลผลสรุปเป็นประเด็นสำคัญ หลังจากนั้นจึงจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ตาม คุณสมบัติและความคิดรวบยอด (Concept) ของแต่ละกลุ่มและแยกข้อมูลที่มีความหมายเกี่ยวข้องกัน กับแต่ละองค์ประกอบออกจากข้อมูลที่ไม่มีความหมายและไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่จัด หมวดหมู่แล้วมาสรุปเป็นประเด็นตามองค์ประกอบของรูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนโรงเรียนบ้านคู่อี่

1.2.2 การจัดทำรูปแบบฉบับร่าง

ในขั้นตอนนี้ เป็นการออกแบบรูปแบบฉบับร่างยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่อี่ ที่มีระบบงานและกลไกการดำเนินงาน

1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ร่างรูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่อี่ แนวคำถาม เทปบันทึกเสียง และกล้องถ่ายรูป

2) การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากการระดมความคิด เพื่อ ตรวจสอบ ทบทวนความคิดในการเลือกวิธีการปรับปรุงงานที่ดีแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการ ระดมความคิดจัดระบบ ถอดเทปบันทึกเสียง จัดพิมพ์ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อความซ้ำกัน หรือคล้ายกัน รวบรวมเป็นข้อมูลที่อยู่ในกลุ่มความหมายเดียวกันไว้ในที่เดียวกัน แล้วประมวลผลสรุป เป็นประเด็นสำคัญ หลังจากนั้นจึงจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ตามคุณสมบัติและความคิดรวบยอด (Concept) ของแต่ละกลุ่มและแยกข้อมูลที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันกับแต่ละองค์ประกอบออกจาก ข้อมูลที่ไม่มีความหมายและไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่จัดหมวดหมู่แล้วมาสรุปเป็น ประเด็นตามองค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน บ้านคู่อี่

1.3 การจัดทำรายละเอียดรูปแบบฉบับร่าง

นำกรอบแนวคิดขององค์ประกอบของรูปแบบฉบับร่าง มาเป็นแนวทางในการจัดทำรายละเอียดของรูปแบบฉบับร่างการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ที่มีองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ 1) การพัฒนาการบริหาร 2) การพัฒนาครู 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4 การตรวจสอบองค์ประกอบและปรับปรุงรูปแบบ

ผลการดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การปรับปรุงแก้ไข และจัดทำรูปแบบฉบับร่างทำให้ได้ “ร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี” ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาบริบทที่เป็นจริง แต่เพื่อให้รูปแบบมีประสิทธิภาพ ในการนำไปใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จึงมีการตรวจสอบประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากการเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานนิเทศการศึกษา จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากโรงเรียนบ้านคูฉี ถึงผู้เชี่ยวชาญที่จะประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยแนบโครงร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี และแบบประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ

2. นำร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี และผู้วิจัยปรับปรุงตามฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

2.1 การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ดำเนินการดังนี้

2.1.1 ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เทคนิคเดลฟาย (Applied Delphi Technique) โดยสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 รอบ และนำความคิดเห็นนั้นไปวิเคราะห์เพื่อหาฉันทามติ (Consensus) ของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปรที่ศึกษา CVI เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบทั้ง 3 องค์ประกอบ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1) ในการตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน ประกอบด้วย

1.1) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่รับผิดชอบกลุ่มงานนิเทศการศึกษา จำนวน 1 คน

1.2) ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จำนวน 10 คน

1.3) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 6 คน

2) ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปรที่ศึกษา CVI เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบทั้ง 3 องค์ประกอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความสอดคล้องขององค์ประกอบและการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสอบถามแบบเลือกตอบแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2) แบบสอบถามแบบเลือกตอบแบบประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การเก็บข้อมูลรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามจากระยะที่ 1 ที่สร้างขึ้นเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้คำถามแบบสอบถามแบบเลือกตอบแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

การเก็บข้อมูลรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความคิดเห็นที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน ด้วยการจัดระเบียบข้อมูลที่อยู่ในประเภทเดียวกันเข้าด้วยกัน แล้วนำไปสร้างแบบสอบถามชนิดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2) การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปรที่ศึกษาโดยวิธี CVI (Content Validity Index) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบทั้ง 4 องค์กรประกอบ

3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 และรอบที่ 2 วิเคราะห์เพื่อหาฉันทามติ (Consensus) ของผู้เชี่ยวชาญกำหนดด้วยค่าพิสัยควอไทล์กลาง (Interquartile Range) จากผู้เชี่ยวชาญ

2) การประเมินความเที่ยงตรง ความถูกต้องเหมาะสม การใช้คำพูดและความสมบูรณ์ของรูปแบบ ผู้วิจัยนำรูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความสอดคล้องระหว่างรูปแบบกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโรงเรียนวัดห้วยม้าโก้ง ด้วยแนวคิดแบบไคเซ็น โดยวิธี CVI (Content Validity Index) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบทั้ง 4 องค์กรประกอบ ให้ประเมินในมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้

- 1 = ไม่สอดคล้อง
- 2 = ประเมินไม่ได้ ถ้าไม่ปรับปรุง
- 3 = สอดคล้อง แต่ต้องปรับปรุงเล็กน้อย
- 4 = สอดคล้อง และชัดเจน

นำผลการให้คะแนนมาหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเนื้อหาเป็นรายข้อ I-CVI ค่าดัชนีไม่ต่ำกว่า .78 และดัชนีความเที่ยงตรงเนื้อหาทั้งฉบับ S-CVI ค่าดัชนีไม่ต่ำกว่า .80 ขึ้นไป มาใช้

2.2 สร้างบทสรุปของรูปแบบ หลักจากการตรวจสอบรูปแบบและปรับปรุงรูปแบบจนได้บทสรุปของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี จะได้แผนภูมิและรายละเอียดของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ตามวัตถุประสงค์

2.3 การสร้างคู่มือการดำเนินการเพื่อใช้ในขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริง
จากการตรวจสอบรูปแบบเบื้องต้น และตรวจสอบครั้งสำคัญโดยผู้เชี่ยวชาญไปแล้วนั้น ทำให้ได้ “รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี” ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่เพื่อความสะดวกในการนำรูปแบบไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ 5 ระดับ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยกับรายการนั้นมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยกับรายการนั้นมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยกับรายการนั้นปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยกับรายการนั้นน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยกับรายการนั้นน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ในสถานการณ์จริง

นำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี มาทดลองใช้จริง โดยมีการดำเนินการดังนี้ 1) สร้างความเข้าใจและชี้แจงให้บุคลากรในโรงเรียนทราบถึงการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี 2) ทดลองใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ก่อนการทดลองใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ปีการศึกษา 2560
- 2) ดำเนินการตามยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 (พฤศจิกายน 2561 ถึง มีนาคม 2562) เป็นระยะเวลา 5 เดือน
- 3) ผู้อำนวยการโรงเรียน นิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามรูปแบบ

4) เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทดลอง ทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 หลังการทดลองอีกครั้ง โดยคณะกรรมการวิจัย คณะเดิม เพื่อนำผลการสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคเรียนที่ 2 ที่เกิดจากการใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1. การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี จำนวน 6 คน ประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านคูฉี

1.2 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน

2. การประเมินความพึงพอใจต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ประกอบด้วย

2.1 นักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีระดับประถมศึกษา จำนวน 30 คน

2.2 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีระดับประถมศึกษา จำนวน 30 คน

2.3 คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคูฉี จำนวน 7 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีที่ได้จากการดำเนินงานตามรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามแบบเลือกตอบแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สำหรับการประเมินความพึงพอใจ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เมื่อผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้แจก และเก็บให้ ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นข้อมูล แบบร้อยละ

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนดเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (วัน เดชพิชัย, 2535. น.531-532)

ระดับ 5	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน ดังนี้ (วัน เดชพิชัย, 2535. น.531-532)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนวัดห้วยม้าโค้ง ด้วยแนวคิดแบบไคเซ็น

เป็นการประเมินผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ ในสถานการณ์จริงว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์เพียงใด และมีปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะอะไรบ้าง โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง (ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง) ที่ใช้ในการประเมินผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่ทดลองใช้รูปแบบ จำนวน 5 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของ

รูปแบบ

2) ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการใช้รูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหา (IOC) ก่อนนำไปใช้ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายความว่า รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์มากที่สุด

ระดับ 4 หมายความว่า รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์มาก

ระดับ 3 หมายความว่า รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์ปานกลาง

ระดับ 2 หมายความว่า รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์น้อย

ระดับ 1 หมายความว่า รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน บ้านคูฉี และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่ คำนวณ ได้ใน 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม หรือมี ความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง รายการนั้นมีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม
หรือมีความเป็นไปได้ หรือมีความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด